

skal sige, at det her er foreslaaet, ikke ganske er den tykke Bestemmelse, men man er gaaet meget videre. Det kan jo iøvrigt komme under Overveielse, hvorledes man kan indrette sig paa denne Paragraf. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der er een Ting, hvorfor Blandingen er saa faare mislig. Det er ikke saa meget af Hensyn til Kunstsmørfabrikterne som af Hensyn til Meierierne. Det Vansteligste at efterspore er nemlig mindre Blandinger af Oleomargarin i større Kvantiteter af Smør. Det er en høist mislig Indblanding, og derfor tror jeg, at man helst maa blive staaende ved en Regel omtrent som den, Mindretallet har foreslaaet; thi ellers kommer man ind paa meget vanskelige Undersøgelser paa Meierierne, og i ethvert Tilfælde maatte man sætte hvert eneste Meieri under Kontrol. En Anbefaling for at vedtage Mindretallets Forslag turde det vel ogsaa være at se hen til, hvorledes den tykke Smørlov eller Margarinlov, der traadte i Kraft den 1ste Oktober afvige Mar, har virket, og den har da altsaa virket i nogen Tid. Har den da bevirket Kunstsmørfabrikationens Ruin i Thykland? Nei, aldeles ikke! Det er egentlig kun hos os, man er kommen til at forlange, at den ene Slags Smør skal være og smage som den anden. De fleste andre Steder sætter man Pris paa at se, hvad det er, man kjøber, og Arbejderne sige: Lad os se, hvad det er, vi faae for vore Penge. Det er den sundeste Betragtning, man kan tænke sig, og det er kun igjennem et baqvendt Raisonnement, at man kommer til det Modsatte. Altsaa, i Thykland hører man aldeles ikke Tale om Ruin af Kunstsmørfabrikterne. Derfor forekommer det mig, der er Grund for os til at følge en noget lignende Vej som den, man følger i Thykland. Men, som sagt, det er et specielt Punkt, der kan komme under nærmere Overveielse. Vædringsforslaget under Nr. 20, der gaar ud paa at forandre „Farve“ til „Handelsfarve“, skal jeg tiltræde. Jeg indrømmer naturligvis, at der kan være nogen Vanstielighed ved hele Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille Farven i Loven; men jeg er villig til at modtage baade det, der staar i Paragrafen og det, der vil komme til at staa, hvis den ændres. Jeg mener nok at kunne komme igjennem dermed. Jeg tror ikke, at der for Domstolene vil opstaa nogen Tvivl; thi Domstolene ville ikke komme til bestemt at kjende over den enkelte Smørprøve, idet de i Forveien ville forlange et saakaldt Skjøn, og et Handelskijøn, og et Landmandskijøn vil altid med Sikkerhed kunne afgives i den Slags Spørgsmaal. Vædringsforslaget under Nr. 21 gaar ud paa, at § 7, altsaa Farveparagrafen,

skal udgaa. Jeg har allerede udtalt mig derom, og jeg skal tillade mig at sige, at hvis dette Forslag vedtages, anser jeg Loven med det Samme for at være spoleret. Forslaget under Nr. 22 er rent formelt. Forslaget under Nr. 23 gaar ud paa at indføre tre Slags Kustager. Det kan vistnok være meget rigtigt, det har jeg ikke Noget af indvende imod. Kun vil jeg overfor den ærede Ordførers Henstilling om, hvorledes de nye Tønder skulle se ud, bemærke, at en Tønde, der gaar lige op og ned med Siderne, er aldeles umulig. Der kan ikke sættes Vaand paa den, og den kan ikke slippe det, som er i den. Det er Noget, som Alle vide, der have havt med den Slags Ting at gjøre. Det gjør imidlertid ikke Noget; hvis Bestemmelsen bliver sat ind i Loven, skal jeg nok finde paa en anden Form; men jeg har anset det for bedst at sige det her, da det er fremkommet en bestemt Henstilling derom. Forslaget under Nr. 24 kan jeg ogsaa tiltræde. Det kan være, at man maa komme til en lille Smule Udvidelse af den her foreslaaede Bestemmelse, men jeg skal paa dette Punkt som paa adskillige andre forbeholde mig, hvis der bliver vedtaget Noget, som det overhovedet kan nytte at konferere om, da at konferere derom inden 3die Behandling. Det er ikke værd at gaa ind paa disse Detailredaktioner i dette Dieblif. Forslaget under Nr. 25 maa jeg paa det Bestemteste tillade mig at fraraade. Det ærede Udvalg vil nekte de Tilhørsførende, som skulle bo paa tre Steder i Landet eller iøvrigt være flyttelige Personer, og vil overlade Tilsynet til Politio- og Toldvæsen. Hvad Toldvæsenet angaar, maa jeg tillade mig at erklære, at det aldeles ikke kan indlade sig paa at føre noget Tilsyn, naar det skal gjøre Toldbehandlingen saaledes, som Handelsstanden kræver. Ærede Medlemmer behøve blot engang at gaa ned til et Skib og se, naar det gaar eller kommer, saa vil man i 5 Minutter blive praktisk overbevist om, at det er ganske umuligt. Det kan ikke nytte at udstede nogen Instrux i den Retning, Noget, som iøvrigt heller ikke tilkommer mig, da jeg overhovedet ikke har Noget med Toldvæsenet at gjøre. Politiet maa her som alle Steder være fungerende, naar det forlanges; men jeg tror, at det vil vise sig her som allevegne, at det er nødvendigt at faae et selvstændigt Tilsyn, og det lægger jeg ikke ringe Vægt paa. Forslagene under Nr. 27 har jeg ikke Noget imod; men da det indbefatter Talg og Svinesfedt, skal jeg dog tillade mig en lille Bemærkning derom. Da den ærede Ordfører udtalte sig om amerikansk Svinesfedt, benyttede han Veligheden til at sige, at det var bedst,